

לא עבר זמן רב ושמן של שתי האחיות התפרסם ברחבי. עד מהרה הן העתיקו את מגורייהן לביתה של האחיות השלישית, אן, והחלו לגבות תשלום ממשותפי הסיאנסים. ספקנים שחקרו את התופעה מקרוב הגיעו למסקנה שמקור הנקישות הוא בתנועה מיוחדת של מפרק הברך, אשר האחיות נהגו לעשות בהסתר. ואמנם, כאשר ועדת מומחים שבאה לביתן ודרשה מהן לנהל שיחה עם הר"ר חות כשרגליהן מיושרות ומונחות על כריות, הן לא הצליחו ליצור איתן קשר.

כישלון זה, בצפוי, לא ריפה ידיהן של האחות ולא עירער את אמון הציבור כלפיהן. ב-1852 נסעה קתריין ללונדון ושם קצרה הצי' לחה עצומה, שהיתה נמשכת לבטח עד סוף ימיה, אלמלא הודתה כעבור 20 שנה שכל שיחותיה עם הרחות היו מעשי הונאה. בהוד' מגות זו גם גילתה את סוד הנקישות הליליות המיסטריות: הפוח'עץ קשור לחוט שהיא גיי' לגלה במדרגות.

פולטרגייסט אלים ותוקפני יותר התגלה בחודש מרס 1984, במדינת אוריו שבארצות-

אחרים. טינה הפכה אישיות מפורסמת בכלי-התיקשורת. רבים משכניה נשבעו שראו כמו עיניהם חפצים עפים באוויר. טינה נחקרה על ידי מומחים לתופעות על חושיות, שאישרו את קיומן האתונטי של התופעות. אולם, בריי' קה והירה, שנערכה על ידי אנשים ספקנים יותר מאותם מומחים לפאראפסיכולוגיה, הע' לתה כמה עובדות חשובות:

- שאנון אמנם תפס במצלמתו שיבעה מכשירים מתעופפים, אבל הם התעופפו בא-וויר אך ורק כאשר הסיח את דעתו לרגע מטינה או טובב את ראשו.
- בסרטוידראו שצילם צוות של ערוץ 6, נתפסה טינה כשהיא משליכה באוויר מנורת-שולחן, כאשר דימתה שהצוות אינו מצלם.

בערה בלי אש

אחת התופעות המוזרות והמיסטריות ביותר, עד כמה שאפשר בתחום הזה

שהתבקשו לחוות ריעה על המיקרה טענו, שאש המזונת אך ורק מבגדים, לא יכולה לה' פוך גוף אדם לערימת אפר, כגלל כמות הנוד' לים הגדולה שמכיל הגוף האנושי. כדי לכ' לות אותו בצורה כל כך יסודית נדרש כבשן אטום וממפרטורה של יותר מ-1000 מעלות צלזיוס.

המעניין הוא שגם במיקרים האחרים של מאכולת-אש, התופעה חוזרת על עצמה. המיקרה הראשון ארע ב-1725, למאדאם מילה, בעיר ריימס. החשר נפל כמוכן על הבעל, אבל בית-המישפט הגיע למסקנה שמאדאם מילה נספתה באירוע יוצא-דופן של בערה ספונטנית, וזיכה את הבעל מכל אשמה. גם המאה ה-19 היתה עדה לכמה מאכולת-אש. המדוים בהם אירע לאשה צעירה בת 30 מניו-יורק. האש ששרפה את גופתה היתה עזה כל כך עד כי היא יצרה חור בריצפת החדר, דרכו נפלו שרידי הגופה לקר' מת הקרקע. אם כן, כיצד נשרפו כל האומל' לים הללו באש עצמית? על כך יש כמה וכמה הסברים, אבל דעתם של מי שרוצים להאמין

השלישי

בפולטרגייסט ובשריפה ספונטנית ממילא לא נתונה להסברים רציונלים.

מיפגשים מהסוג השלישי

ב-1987 פורסמו חסידיו העב"מ בארצות-הברית מיסמך סודי, שאם היה אמיתי הוא היה נחשב לגילוי המרהים והסנסציוני ביותר בהיסטוריה האנושית. על פי מיסמך זה גילו השילטונות האמריקאים, בספטמבר 1974, ארבע גוויות של יצורים מהחלל החיצון, ליד שכריה של צלחת מעופ' פת.

יתרה מזאת, המיסמך מפרט כי באותו תא' ריך מינה הנשיא טרומן ועדה חשאית שהוטל עליה לברוק את שרידי הצלחת המעופפת, על מנת לעמוד על סודותיה הטכנולוגיים ולהמליץ לממשלה על צעריית-גובה נאותים לפלישה אפשרית של יצורים מן החלל החי' צון. כל הניסיונות לאמת את המיסמך, בתי' קים של מישרד-ההגנה האמריקאי, העלו ח' רס. אבל מן המפורסמות הוא, ששום הכחשה לא תזיון את חסידיו העב"מ, בין בארצות-הברית ובין בחיפה, מאמונתם בקיומם של יצורים מן החלל החיצון, הפוקרים חדשות לבקרים את כדור-הארץ, במיסגרת חבילות-נפש שנתיות, המובטחות להם מכוח הסי' כמי-עבודה.

אמנם, ההוראות אוסרות עליהם במפורש יצירת מגע עם תושבי כדור-הארץ, אבל נוכח התנועה ההמונית מופרים איטורים אלה פעם אחר פעם. כך, למשל, בחודש דצמבר 1985, דיווח אורח אמריקאי, וויטלי שטריבר, כי הוא נחטף על ידי יצורים מהחלל החיצון, הוכנס על ידם לצלחת מעופפת ושם נעשו בו מעשים מגונים, מן הסוג שעיתונים המכבדים את עצמם לא נוהגים לפרטם.

למען הסר ספק, כדור-הארץ עלה על מפת התיירות של תושבי הכוכבים הרחוקים לא מהיום. ב-1645 התלוננה אן ג'פרס, נערה בת 19 ממחוז קורנוואל באנגליה, כי נחטפה בידי שישה יצורים נמוכייקומה. לאחר ששיתקו את גופה החלו לנשק ולגפף אותה, עד שחשה לפתע דקירה חרה בגופה. לאחר מכן שטה ברחוף אווירי והגיעה לארמון, שם הוקפה באנשים רבים שתקפו אותה. כשהיא התעורר' רה, מצאה את עצמה שוכבת על הארץ, מוק' פת בחבורת ידידיה. שנה אחרי האירוע המסי' עיר הוה האשמה אן ג'פרס בכישוף והושמה מאחורי סוגר ובריה.

ערויות אלו ודומותיהן מוכיחות בעליל שרמת התיירות מהחלל החיצון נעשית יותר ויותר ירודה מבחינת הרכבה החוץ-אנושי. מן הדין איפוא, ששררה-תיירות ייכנס לעובי הקר' רה, ויפה שעה אחת קודם. את המיפגש עם אי' טי, הפולטרגייסטים והשרים, צריך להשאיר לאלומות הקולנוע.

לדבר על מיסטורי יותר, הוא מותם של בניי' אדם במאכולת-אש בלי אש. אחד המיקרים הללו ארע ביום ה-2 ביולי, 1951, בפלורידה. מארי ריו, בעלת-בית קשישה, נכנסה בשעה שמונה כבוקר לדירת אחד מדייריה, ומצאה את החדר אפוף עשן. כשהעשן פג, היא הופתעה לראות שהחדר לא ניווק כלל מהאש, למעט ערימת אפר במרכז החדר, שמתוכה ביצצו שרידי רגלה של הדיירת המיסכנה. המדוים ככל הפרשה הזאת היה שהאש האדירה שנדרשה כדי להפוך את גופתה של הדיירת לאפר, לא שרפה שום רהיט אחר בריי' רה, לא את הכסאות שניצבו בקירבת מקום, לא את המיטה ולא את הוילונות. כימאים,

הברית. כתבי העתונות המקומית, שהוזמנו לביתו של ג'ון ראש, גילו שם הלונות שבו רים, רהיטים חבולים, תמונות מרוסקות ובית שרוי במבוכה. כמוקד הסערה הזאת עמדה ילדה בת 14, טינה שמה, נערה חוסה במישי' חת ראש. לטענתם, בינם נתון למיתקפה של פולטרגייסט, הנמשכת כבר מיספי הורשים. לחיזוק דבריהם הציגו סרט שצולם בידי צלם-עיתונות, פרד שאנון, שהוזמן לשהות בביתם כמה שעות. אחד הצלומים שהתפרסם ברחבי, הראה מכשיר-טלפון מתעופף באוויר, אל מול פניה המבוהלים של טינה. בכיתוב מתחת לתמונה נאמר, כי טינה מותקפת לעי' תים קרובות על-ידי מכשירי-טלפון ועצמים

עשרה זבובים גדולים וטורדנניס ליוו את שידלי מקליין בשובה ממסע בעולם האחר

על מותם של בני-אדם במאכולת אש ללא אש. מיקרה שאידע ביולי 1951 בפלורידה...